Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 77
MELIH41

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIR DÜNYASI

-Karım merak ediyor, acaba kaç para ede - rim diye soruyor..

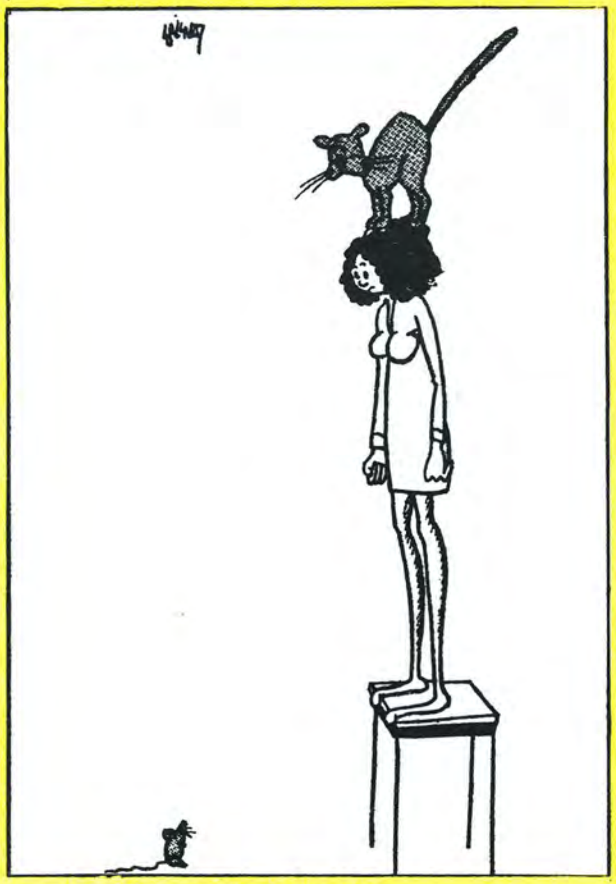

Fareli şaka..

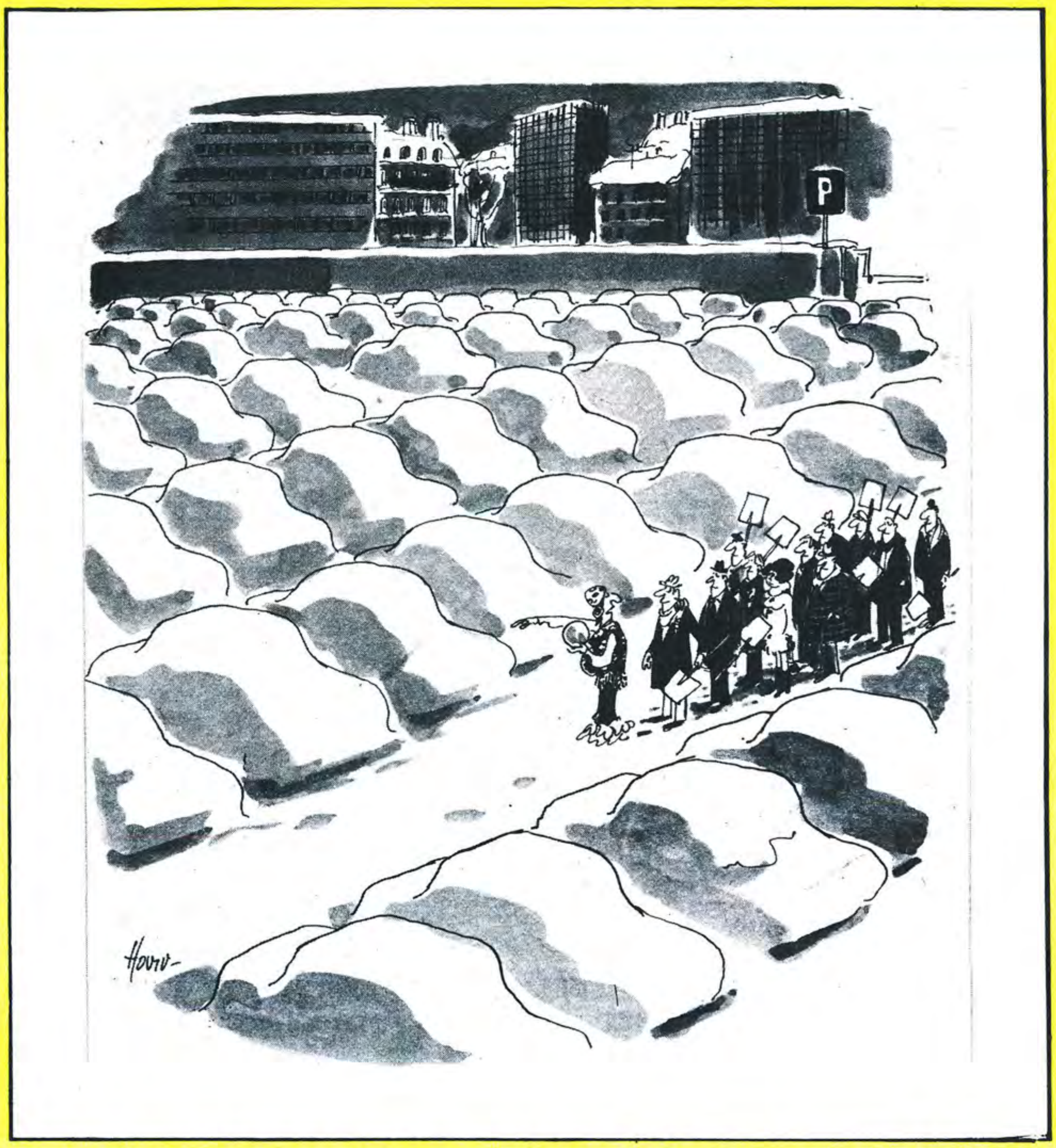

-Ruhlar sizin arabanızın bu olduğunu söylüyor. Şimdi diğerlerinin arabalarını bulalım...

YIL: 2
SAYI: 77
27 OCAK 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

DEMİREL KÜPLERE BİNİYOR

Başkentin siyasetli havasının çok sinirli olduğunu gören bir iş adamı kafasını işleterek gayet mucitli bir icat yapmıştır. İş adamı, seri halinde özel küpler imal ederek, sinirlenen politikacıların istifadesine takdim etmiştir. MSP ile CHP'nin koalisyonlaşmasına çok sinirlenen Demirel şimdi bol bol küplere binmektedir. Demirel gibi küplere binmek isteyenler için ödemede kolaylık yapılacağı duyurulur. Resimde Demirel'i küplere binmiş olarak görüyorsunuz.

ECEVİT'LE ERBAKAN UYUŞTULAR

Kırk gün kırk gece süren pazarlıktan sonra Ecevit'le Erbakan nihayet uyuşmuşlardır.

Ecevit toplantı odasından çıkıp, müjdeyi gazetecilere vermek istemiş fakat bacakları da iyice uyuştuğu için ayağa kalkamamıştır. Bunun üzerine iki ortak birbirine dayana, yaslana toplantı odasından çıkıp uyuşmuş yerlerini gazetecilere göstermişlerdir. Uyuşmanın şiddetini gören Gırgır muhabiri de neşesinden mayışmıştır.

Ankara'nın havasını Ahmet kirletiyormuş

Yıllardır Ankara havasının hava kirlenme nedenini araştıran yetkililer, nihayet Ahmet Bafra adındaki vatandaşı yakalamışlardır. İyi giyimli belediye ekiplerince yakalanan Ahmet günde 6 paket sigarayı iyi ettiği için Kızılcahamam istikâmetine sürülmüştür.

Şimdi Ankara'da 3 paketten fazla sigara içenler yakalanarak derhal hudut dışı edilmektedir.

Daha ciddi tedbirler almayı düşünen işkemce çorbalarına da sarımsak koydurmamayı kararlaştırmışlardır. Ayrıca kuru fasulyeyi fazla kaçıranlardan klakson cezası kesilecek ve hava kirletme vergisi alınacaktır.

BU KIŞIN EN MUTLU EVLİLİĞİNİ CAFER İLE İNCE DUVARLI EMİNE YAPTI

Müzmin bekârlardan Cafer Dıdıdı artan yakacak fiyatlarından başka, odun ve kömür depoları önünde yaptığı mücadele sonunda gene eve eli boş dönerken başına talih kuşu konmuştur.

Tam donma tehlikesi geçireceği anda bir belediye otobüsüne kapağı atan Cafer, sırtına dokunan bir sıcaklıkla geriye dönmüştür.

İşte o anda Emine İnce ile burun buruna gelen Cafer, kızı çok beğenmiş ve derhal evlenme teklifini patlatmıştır. İlk celsede evlenen Cafer, odun deposu önünde, "Aradığım kadını buldum. Bundan sonraki zamlar, yakacaklardaki artışlar, ben hiç mandalamaz!" demiştir.

Resimde Cafer, ince duvarlı Emine'nin kalorifer kazanında ısınırken görülüyor...

AKŞEHİR ORTAOKULU'NDAN DR.BARNARD SALİM TENYALAR HAKKINDA BİLGİ VERİYOR

Efendim, bu bilgilerin gayet hayretli bir didinmeye mal olduğunu belirterek girişimi yapayım da, sonra palavramı atayım.

Evet, ne diyorduk? Tenya (Şerit) denen mahluk böyle sinir bir şeydir.. Yani insanı deli eder. Bizim Korna Kamil ve Utanmaz Adam Şeref Haktanır (Nah ! Tanır) gibi ömrünün son demine kadar asalak yaşamaya alışmıştır. (Maalesef)..Ursula'yı yer, Liz'i yer Yeşilçam turfandalarından Seher'i semirir, Figen'i kemirir. (Helâl olsun) Yine de doymaz..Ayrıca çok yüzsüz elhasıl velkam görgüsüzdür. Dünya üzerine böyle belgesiz, girişsiz pasaportsuz bir hayvan ne gelmiştir ne de gelecektir. Davetsiz misafir gibi insanın barsağına bilem kapıyı çalmadan girer. Barsakta salon, salomanje, işlemeli ve de kişnemeli her türlü konforu càiz 1500 kâat'lık bir daire kurar. Sonra yer de yer, daha yok mu der...Bunlar silahlı, silahsız diye ikiye ayrılırlar. Silahlılarında makineli tüfek bulunduğu söylenirse de tamamiyle yalandır. Elinde Barbetli marka 12 atarlı bir tabancasından başka bir b..k'u yoktur. Mermilerini Anüsten irade dışı tek, tek atarlar. (Silahsız çok çok atar..)

Eflatun'un dediğine, Şinasi'nin yediğine göre hayat devresi şöőledir: Yumurtalı bir biçimde marula, ordan pazara, pazardan eve, sonacıma da ağız, yemek borusu, mide, ciğer (Hangisiyse) derken barsak. Hımm! Şimdi eczacıya fidyeyi verirsen işersin, vermezsen şişersin. (Silahlı dahil deel!) (Ne kıyak bilgi dimi ama...)... Hayat devreleri helaya düşmekle son bulur..

YAVUZ GÜR

Y.Beyazıt Lisesi'nde acıklı bir olay
NEDİM PAKİZEYİ DAĞITTI

Dün ani bir şekilde Nedim sınıfa girmiş "Göreceksiniz...İkinci ders Pakize'yi nasıl dağıtacağım" demiştir. Bu söz sınıfta büyük yankı uyandırmıştır. (Fakat İnek Sami uyanmış mıdır?) Sınıfın azılı keşlerinden Katip, Sinan ve Hüsmen önce "Olmaz böyle gaddarlık...Bunu yapamazsınız" diye itiraz etmişlerdir. İtiraz sonuç vermeyince Hüsmen ve Sinan "Nedim Pakize'yi ikinci ders garanti dağıtacaktır" demiş, buna karşılık Katip "Böyle bir vahşiliği Nedim asla yapamaz" diye rest çekmiştir. (Gördüm) Ardından "Eğer Nedim, Pakize'yi dağıtırsa hepinize garnitürlü sosisli benden, yok dağıtmazsa meyhanede içki ısmarlamak sizden.." demiştir. (Ne kafa) Diğer inekler buna razı olmuşlardır.

İkinci ders Nedim sınıfa hışımla girmiş "Sizin Edebiyat hocanız olmam sıfatıyla son yazdığım romanım PAKİZE'yi ilk önce sizlere dağıtmam en tabii hakkımdır..." demiştir. Bedeli otuz beş lira olan romanı öğrencilerin ve bilhassa Katip'in acı ve vahşi bakışları arasında dağıtmış ve paraları tahsil etmiştir.

HÜSEYİN YALIM

Oruçgazi Ortaokulu'ndan
"AMAN CAFER BEZ GETİR"

Orta birdeyken matematik hocamız çocukları çok dövdüğü ve herkesin başına fiske attığı için biz adına Tiktakçı derdik.. Onun dersinde hiç yanlış yapmamaya dikkat ederdik. Ama gene de yanlışımızı bulup kafamıza bir fiske atardı..

Yine bir gün dersimizin konusu ondalık kesir. Tiktakçı sınıfa girdi ve baştan on üçüncüyü tahtaya kaldırdı. Cafer adlı arkadaşımız (Çok Gırgır) tüh be diye söylenerek tahtaya kalktı. Hoca "Baban seni bakkala gönderiyor ve sana 20 lira veriyor. 12,5 liraya bir rakı 2,5 liraya sigara ve bir de ekmek al diyor. Geriye kaç liran kalıyor diye sorunca Cafer . . . ?

-Hocam benim babam içki içmiyor, perhiz"demez mi.

İST. TUNCER ÇETİN

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

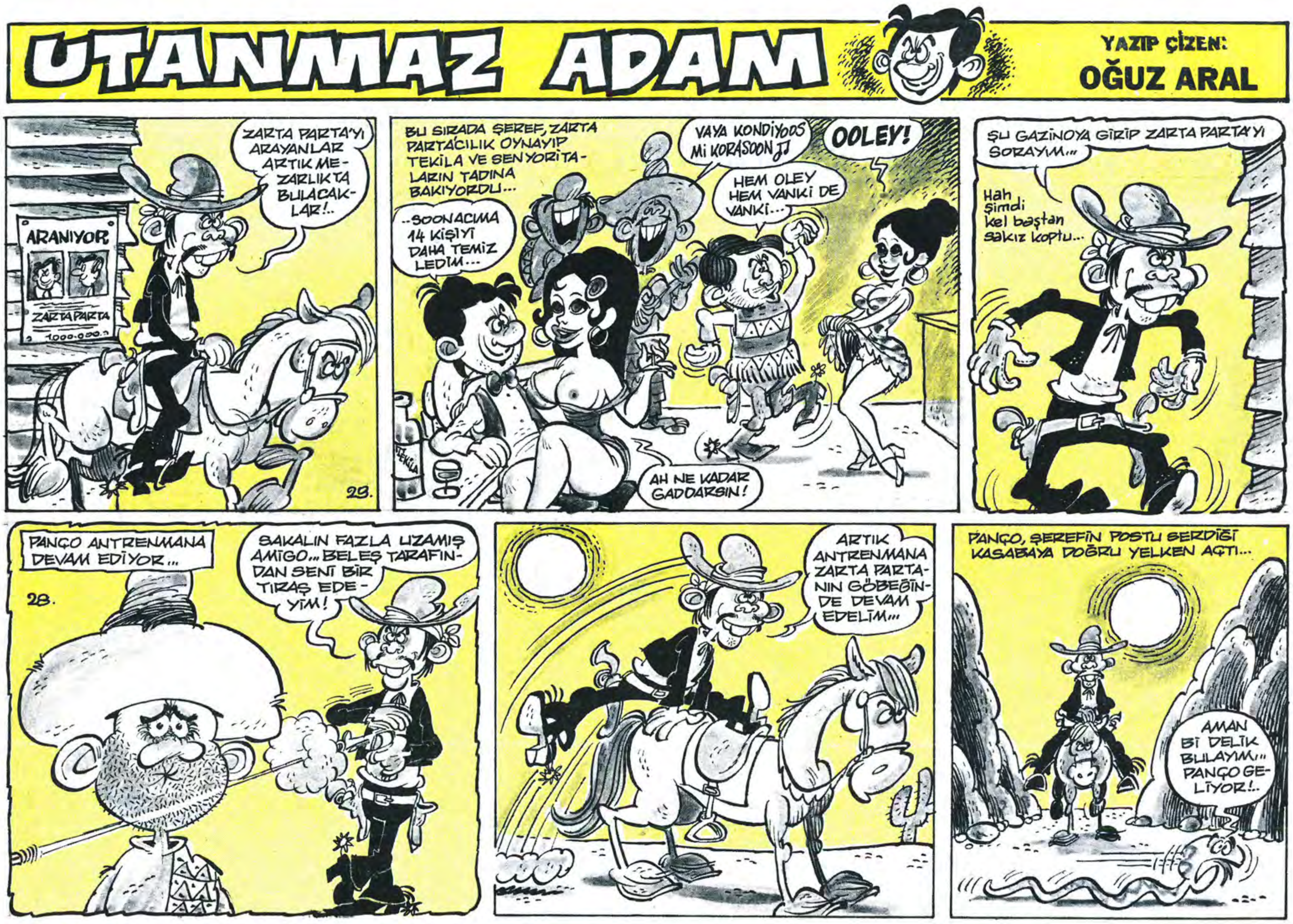

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN

GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

BU SİZİN KÖŞENİZ

Sevgili öğrenciler, başım dertte benim bunlarla...Sağa sola rezil ettiler beni valla...Her kavganın, her belânın altından Utanmaz Adam'la Avanak Avni çıkıyor..Geçen gün hafif bir yürüyüşten sonra GIRGIR'a dönüyorduk.Günlerdir dört gözle beklenen çöp kamyonu sokağın köşesinde görünmüştü.Çöp sepetleri vakit kaybedilmeden hemen kapıların önüne konuldu.Bir gürültü,bir hayhuy içinde çöpler kamyona boşaltılıyor, boşalan tenekeler "Gümm!" diye yaya kaldırımın üzerine bırakılıyordu. Kamyon sokaktaki işini bitirip caddeye çıkacağı sırada saçı başı dağınık, kıyafeti bakımsız bir kadın,elinde çöp sepeti badi badi koşarak kamyonun şoförüne sordu."Geç mi kaldım?.. " O anda Utanmaz Adam Şeref ileri atıldı."Hayır moruk.." dedi." Atla içine..." Eee...çocuklar kadın uyanık çıktı.Elindeki çöpü olduğu gibi boşalttı.Şeref'in kafasına.. " Sen anana hakaret et" diyor mahalleyi inletiyordu... Bizim Gırgır' da ki durum ise dostlara şenlik... Dört arkadaşın şemsiyesi yok...Oğuz abi Avanak Avni'yi yanına çağırdı " Bakırköy'de şemsiyeci bir arkadaşıma dört şemsiye sipariş verdim. Git onları al" dedi.Benim de Bakırköy' e işim çıktı.Avanak Avni'yle beraber trene bindik.Avni unutmasın diye durmadan "Şemsiye,şemsiye" deyip duruyor... Karşımızda orta yaşlı bir bey oturuyordu.Neyse tren Bakırköy'e geldi.Avni "Şemsiye,şemsiye" diye mırıldanırken eli,karşımızdaki beyin şemsiyesine doğru uzandı. Şemsiyeyi tam alıyordu ki orta yaşlı bey, "Şemsiye bana aittir" dedi " Biraz dalgınsınız galiba..." Avni özür diledi,dalgın olduğunu itiraf etti.

Sipariş edilen şemsiyeleri almış tren bekliyorduk.Nihayet tren geldi ve bindik.İkinci kompartımana girdik.. Bir de ne görelim? Sabahleyin karşımızda oturan beyefendi bu kompartımanda değil mi...Adam Avni'nin yüzüne ters ters baktı ve hemen şemsiyesini koltuğunun altına sıkıştırdı. Sonra Avni'nin koltuğundaki şemsiyeleri işaret ederek "Galiba" dedi "Gün fena geçmemiş..Epey kârlısınız.."

PAK GÜNLERE

İZMİR NAMIK KEMAL LİSESİ'NDEN

Bizim sınıfta,canımız sıkıldığı zaman dersine göre fıkra anlatmak adettir. Geçenlerde Elmor'un tarih dersinde anlattığı fıkrayı aktaravım:

Osmanlılar zamanında bir savaşa ara verildiği sırada, kumandan askere moral vermek için aralarına girer ve çarpışma sırasında neler yaptıklarını sorar. O zamanlar kelle kesmek iyi bir şeref olduğu için herkes " 3 kişinin kellesini kestim, 5 kişinin kellesini kestim"gibi cevaplar veriyordu.Kumandan zırnlı ve iyi silahlı bir askere aynı soruyu sordu:

Asker:

"Bir kişinin kolunu kestim. " dedi.

Kumandan şaşırmış bir şekilde:

"Neden kolunu kestin?" diye sorar.

Asker, büzülür ve cevap verir:

"Kafası kesikti de."

MUSTAFA ÇIRAK

BARTIN LİSESİ'NDEN BİR KARADENİZLİ ALIŞVERİŞTE

O yıl tatilde memlikete gidecektim.Bubama bi hediye almayı düşünüyordum.Çarşıya çıhtım bir cüzdenci dükkeninde gördüğüm cüzdeni almayı düşünürkene adam beni eçeri çıvırdı,gettim.Bir cüzden alacağımı söyledim.Herüf çüvez önüme bir sürü cüzden yaydı,eçlerinden gözelce bi denesini sectim kaça deyi sordum. Tam yüz dokuzan lire dimezler mi hapı yuttum,cebimde 37 lire gırk beş gruş vardı.Şimdi ne yapmalı,hangi yola sapmalı.Atımıza mı yapmalı.Bi şey de diyemiyordum.Cüzdenleri karıştırıp duruyordum.En aşşa gaça olu didim.-Seniğ için yüz sekizene verüz didile.Ne yapıp da buradan çıkmalı derken adam biğenmediniz mi didi... Ben de:

-Beğendim emme ben sağa yüz sekizen lireyi verince o cüzedenin içine ne goyücem didim ve orudan çıktım..

AHMET BURGUCU-BARTIN

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIR...TAMAM ÇALIŞTI

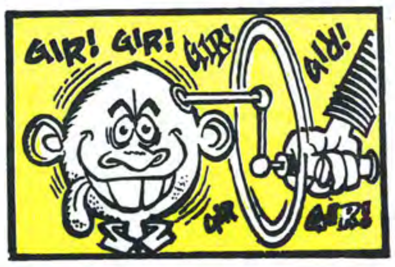

TELEVİZYONDAN SEÇMECELER

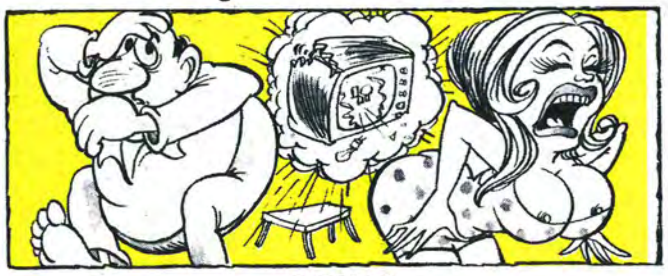

AÇILIŞ

Açılış ve televizyohun voltaj yüksekliğinden ötürü lambalarının yanması.

Televizyon tamircisinin çağrılması ve tamirinin 210 liraya patlaması. Sonra. "Ben bu para ile çizme alacaktım." diyen hanımla ufak tertip bir şamata geçilmesi...

*

BESMELE İLE YENİDEN AÇILIŞ

*

(Bademcikleri iltihaplı) **BİR SOLİST**

Sırası ile gargara yapacağı şarkılar:

1 -Rüzgâr kaldırmış eteğimi ellerin günahı ne?
2-Engin'de yavaş yavaş günün modasına uydu.
3-Ruhumda ölen nağmende ızgara köfte var mı?
4-Yine zam yükünün kervanı geldi.

ÇOK HAFİF BATI MÜZİĞİ

Programında hiç kimsenin duyamayacağı kadar hafif şarkılar okunacak ve solistin her ağzını açışında sadece altın kaplamalı dişlerini seyredeceksiniz.

TALİH KUŞU

Bu programda dakikada 1500 kelime konuşan Halit Sütlaç'ın programa katılan yarışmacıları kızıştırıp, fazla puan uğruna 3 erkişilik iki grup halinde nasıl güreştireceğini izleyeceksiniz. Ayrıca 3 kişi de yedek soyunacaktır.

TV. ORKESTRASI

Yaylı ve kalaylı sazlar eşliğinde seyirciler kalaylanırken Ferit Büzen'in "Anadolu Eşkiyaları" adlı suiti ve Arif Yaylı'nın ısırılmış bisküviti sunulacaktır.

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN: **OĞUZ ARAL**

Behçet Kemal Çağlar Lisesi'ne göre

"YILIN OLAYI"

Genç yaşına rağmen (Kendisinin 29x2 yaşında olduğunu öğrendik)süslenmeye meraklı olan Refüze Hanım, bir arkadaşına Avrupa'dan getirtiği, Afrika'nın balta girmez ormanlarındaki Hopopotamto ağaçların meyvelerinden elde edilmiş gayetle değerli limon kolonyasını beğenmemiştir. Bunun üzerine Ay'a giden astronotlardan, orada bir medeniyet buldukları takdirde iyi cins bir koku almaları nı rica etmiştir. Refüze Hanım'ın bu ricasını (Çok kalın ve sert olduğu için) kıramayan astronotlar, Ay'a giderken 2 Mars I oyun gezegenine uğramış oradan çok değerli bir koku almışlardır. Ancak yakınlarının, uzaklarının bütün ve de yarım ısrarlarına rağmen Refüze Hanım bu ağır kokuyu sürmüştür.

Nihayet geçen gün Refüze Hanım Galata Köprüsü'nden geçerken kendisinin ve kokunun ağırlığına dayanamayan köprünün azizliğine uğramış (Evde bulamayınca dönmüştür) ve içeri göçmüştür. Fakat bu göçüşün tarih kitaplarında okutulan Büyük Göç ile yakın uzak hiç bir ilgisi yoktur. Kokunun ağırlığı nedeniyle evde kırılan eşyaları tamire götüren Sadullah Bey (Refüze Hanım'ın kocası) karısının bu durumunu görünce "Ben sana bu kadar ağır koku sürme dememiş miydim?" demiştir. İşte o sırada orada bulunmayan Gırgır muhabiri şipşak Recep bu tarihi ânı tespit etmiştir. (Velesbit değil, tespit). Arkada görülen deniz bu duruma ağlayanların göz yaşlarından meydana gelmiş olup "Haliç" adı verilmiştir...

ALTUĞ YÜCEL

HAYDARPAŞA LİSESİ'NDEN

Çok iyi hatırlıyorum. Orta, I. sınıftayken. Tarım dersimize Fakir Vehbi adını taktığımız tarım hocası gelirdi. Bu hoca her ders için tarım aleti yaptırır ve kontrol ederdi. Sınıfımızda Çarık Osman adını taktığımız dalgacı bir çocuk vardı. Fakir Vehbi her zaman olduğu gibi herkesin yaptığı tarım aletini kontrol etmeğe başladı. Ve kontrol ede ede sıra Çarık Osman'a geldi. Hoca ona:

-Yaptığın tarım aletini göster dedi.

Bunun üzerine Çarık Osman gayet sakin bir hareketle cebinden parmak büyüklüğünde bir kazma çıkardı. Bunun üzerine hoca hayretle:

-Yaptığın bu mu? diye sordu.

Çarık Osman hiç istifini bozmadan "Hocam" dedi:

-Bizim bahçemiz yok. Saksımız var..

DENİZ-İŞ AP.

Eskişehir Atatürk Lisesi'nden Necla anlatıyor

"KARNIYARIĞIN HİKAYESİ"

Hafiyesi Mahmut cesedin üzerinden kalktı, sigarasını yaktı ve Nejla'ya baktı...

-Kocanın bağırsakları nerde?

-Onları köpek yedi...

-Yalan söylüyorsun, köpekler bağırsak yemez.

Mahmut, polise bir tekme vurdu. Koştu o da köpeği getirdi. Mahmut:

-Söyle lan itoğlu bağırsakları sen mi yedin?

-Yalan abi, gençliğimin hayrına doymayayım ben yemedim. Nejla abla al sana sekiz numara yün, kendine kazak ör diye verdi.

Hafiyesi döndü, o ara sigarası söndü. Nejla'ya haşince baktı.

-Nejla söyle bana kocanın kalbi nerde?

-Daima kalbimde hafiyesi...

-Peki Nejla söyle bana şimdi kocanı ne yapacaksın?

-Karnıyarık yapıp hep birlikte afiyetle yiyeceğiz...

-Nasıl pişireceksin...

-Efendim önce malzemeler 20 kilo pirinç, kasatura, bir leyen (Tencere olarak kullanılacak) 10 kilo yağ.

Önce hafif ateşte pişirilir. leyenin dibini yağlayıp, yerleştirilir. İçine pirinç konup, orta alevli bir ateşte pişmeye bırakılır. Eğer kartsa 4 saat sonra tabağa konup servis yapılır..

EKREM KAYA

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

Büyük bir tarihi gerçeği açıklıyoruz!

İsa'dan önce bilmem kaçıncı yüzyılda Roma'da ikamet eden Kontenjan Senatörü Jül Sezar, büyük bir yazar ve aynı zamanda üç kâğıtçı bir film rejisörüydü.

Rivayet ederler ki, Jül Sezar Mısır'ın Sultanı Golda Meir Kleopatra ile kıyak filmler çevirdi. Fakat, sigorta hastanesinde kadın-doğum doktoru olan evlâtlığı Brütüs, Kleopatra ile kendisi film çevirmek için Sezar'ı deterjanla temizlemeye karar verdi.

Brütüs, bir cuntacı kıvraklığı ile falçatasını saplayınca, Sezar

-Sen de mi Brütüs? diyeceği yerde, "Yandım anam.." diye feryat etmez mi?.. Bu sözü duyan Brütüs.

-Yan Sezar yan! diyerek iki neşter daha attı.

İşte böyle tarihte ilk "SEZERYAN" ameliyatı yapılmış oldu. Sonradan diğer kadın-doğum doktorları sezeryan ameliyatına devam ettiler.

SEYYAR MEYHANE HOHHOH HAZIM İŞİNİ BİLİYOR NEME LAZIM!..

İçki fiyatlarının zıvanadan çıkması üzerine halkın meyhane camlarını yaladığını gören Hoh-Hoh Hâzım, kafayı işleterek yeni bir ticaret kapısı açmıştır. Hoh-Hoh Hazım, kafayı iyice çekmekte sonra meyhane önünde bekleyen akşamcıların yanına çıkıp, metresi beş liradan bir Hoh-demektedir. Nefesi gayet keskin olan Hoh-hoh Hazım iki solukta akşamcıları küfelik etmekte ve faturayı takdim etmektedir. Hoh-hoh Hazım nişan düğün ve sünnet düğünlerinde indirimli tarife uygulamaktadır.

Hakemler, sarı kart, kırmızı karttan sonra FRİKİK KARTI DA GÖSTERECEK

Futbol Federasyonu hakemlere verilen kırmızı ve sarı kartlara ilaveten frikiklerde gösterilmek üzere bir kart daha eklemiştir.

Eski firikikçilerden Asaf Falso "Abi firikik kartlarını çok beğendim. Yalnız futbolcular arasında alışı önce yapmak için hır çıkıyor." demiştir.

Resimde firikiklerde gösterilen bir kart örneğini görüyorsunuz..

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN: **OĞUZ ARAL**

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

Ankara Atıf Bey Ortaokulu'ndan "ROMATİZMA AĞRILARINA İLAÇ"

Bacağınız romatizmanızdan ötürü ağrıyor mu? (Evet ağrıyor..N'olucak) Size öyle bir ilâç vereceğim ki ne ağrı duyacaksınız ne başka bi şi..(Oğlum işin gücün yok mu senin...) Yazıyor musunuz? (Hadi yazalım bakalım...) Necati sen de yaz..Önce bir şişe alın ama içi boş olsun..(İçi boş şişeyi nerden bulalım...) Bunun içine biraz reçine koyun..Ondan sonra soyunun..(Eee..Soyunduk). Şişeyi ağrıyan bacağınızın birine "Haydi bastır" diyerek bastırın...Sonra ötekine aynı şekilde bastırın ... Üçüncüsüne de...(Hadi lan manyak mısın nesin...Topu topu iki bacağımız var.. Üçüncüsü ne oluyor...)Pardon'. Ondan sonra (On bir gelir..) Ooo kardeşim...Sen her cümlemin arkasından böyle konuşacaksan ben de ilâcı yazdırmıyorum..(Yazdırmazsan, yazdırma lan...Çok meraklıydık sanki..) Yazdırmıyorum, söylemiyorum... Ağrısın bütün bacaklarınız...İyilik yapalım dedik...Bi şi mi dedik sanki be...(Hadi lan yürrüü...Sayfayı boşu boşuna işgal etme...Seni eskiden beri tanırım...İlâcı biliyorsan önce kendine tatbik et...Sabaha kadar ağrılarından eşekler gibi inliyorsun.Kazıklayacak başka adam bulamadın mı?)

HAYRULLAH AKKAYA

KIRIKKALE LİSESİ'NDE BİR FELSEFE DERSİ

Felsefecimiz Üşütük sınıfın zekâsını ölçüyordu. Bir mendil çıkardı.

-"Bu mendili görünce aklınıza ne gelir." dedi.

Yağcı Kemal kalktı:

-"Hocam nezle olunca burnumuzu sileriz, cebimizde taşırız. İçine sümkürürüz.. Efendim mendil çok faydalı bişidir."

Sonra Dörtkol Cengiz ayağa kalktı.. O da az yağcı değildi hani....

-"Seyahata çıkan dostlarımıza sallarız, onlar bize sallarlar. "Mendil bir ne-

vi sıla özlemini giderir efem...."

Sonra Gıcık Atıf söz aldı..

-"Efendim ben, loş bir odada kırmızı yumuşak bir ışık, atlas örtülü bir divan üzerine siyah uzun saçlarını dökerek uzanmış yarı çıplak harika bir kadın düşünüyorum."

Üşütük şaşırmıştı...

"-Bu kadar şeyi, bu mendili görünce mi düşünebildin?"diye sordu...

Atıf başını salladı..

"-Yooo...Ben kendimi bildim bileli, hep bunları düşünürüm de !..."

Muammer TÖRE

ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

HÜSNÜ KARGINOĞLU
SERDAR AYDIN
SELAHATTİN KIRTAY
FİKRET ÇAKMAK
ÖMER UÇAR
AHMET ERKUT
NAZAN KARATAŞ
ABDÜLGANİ EZA
M.ALİ ÖZCAN
ÖMÜR KILOĞLU
MEMDUH ALİKAYA
MUSTAFA ÇIRAK
AHMET BURGUCU
EKREM KAYA
YAVUZ GÜR
HÜSEYİN YALIM
TUNCER ÇETİN
HAYRULLAH AKKAYA
MUAMMER TÖRE
ALTUĞ YÜCEL
DENİZ İŞ AP.

Yazan: DAVID STERN

KONUŞAN KATIR

Dünyanın en gırgır savaş romanı

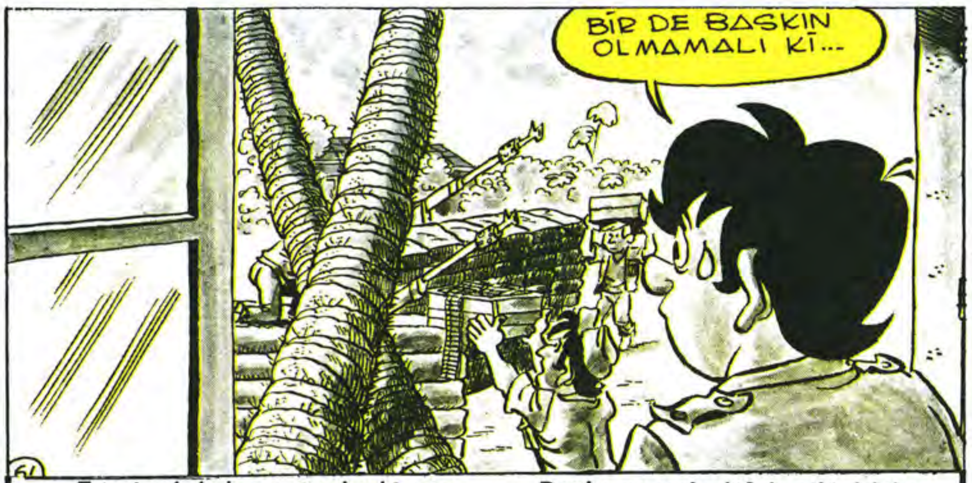

Ertesi sabah dışarı uğradım ki ortalık karma-karışık..Koca genel karargâh temellerine varıncaya kadar allak bullak olmuş.Sığınak kazan hangisi, siper kazan hangisi...Kum torbaları dağlar gibi yığılıyor,yanacak şeyler mümkün mertebe azaltılıyor.Önemli kâğıtlar, vesikalar,defterler kaçırılıyor.Fazladan iki hava müdafaa alayı getirilmiş.. Bunlar toplarını şuraya buraya yerleştirmek için çırpınıyorlar.

Bana bir hal olmuş.Salak salak dolaşıyorum.Herkes tere batmış, küfrederek uğraşıyor.Ben kendi kendime:

-Bir de baskın olmamalı ki... diyorum.Neredeyse yumruklarımı yiyip tüketeceğim.

Büroya gittim.O sırada ana-baba günü...Albay traş bile olmamış.Saç baş karma-karışık...Şuradan şuraya koşuyor.Telefonlara yetişmeğe çalışıyor.Beni görünce :

-Bir de doğru çıkmamalı ki... Ben sana göstermeliyim ! dedi.

Bundan sonra bu lâfı her iki dakikada bir usanmadan tekrarlamağa başladı..

Genel karargâhın dünya ile ilgisi kesilmişti.İçerdeki içerde,dışardaki dışarda...Kuş uçurulmuyor.Telefon konuşmaları yasak.Şifreler değişmiş.Camlara parçalanmamaları için selefonlar yapıştırılıyor.

Ben her iki dakikada bir Albayın her tehdidinden sonra saate bakıyorum. Yürümüyor cenabet...Takıldı kaldı.Geçmiyor.Masaya oturdum.Bir şeyler yapayım diyorum,imkânsız...Arkadaşlar bana bir hoş bakıyorlar.Önüme bir kâğıt çektim. İçimden bine kadar saymağa başladım. Niyetim biraz sakinlemek...Kaç yüz bine kadar saymışım bilmem,bir de baktım, Benim kol saatimin akrebi ancak yarım saat yürümüş.Artık ne kadar hızlı saydığımı anlayın.

*

Saat tam dörtte cipime atladım. Fransis'in bulunduğu muz ormanına doğru gidiyorum.Evet,bizim katır, kuyruğu-

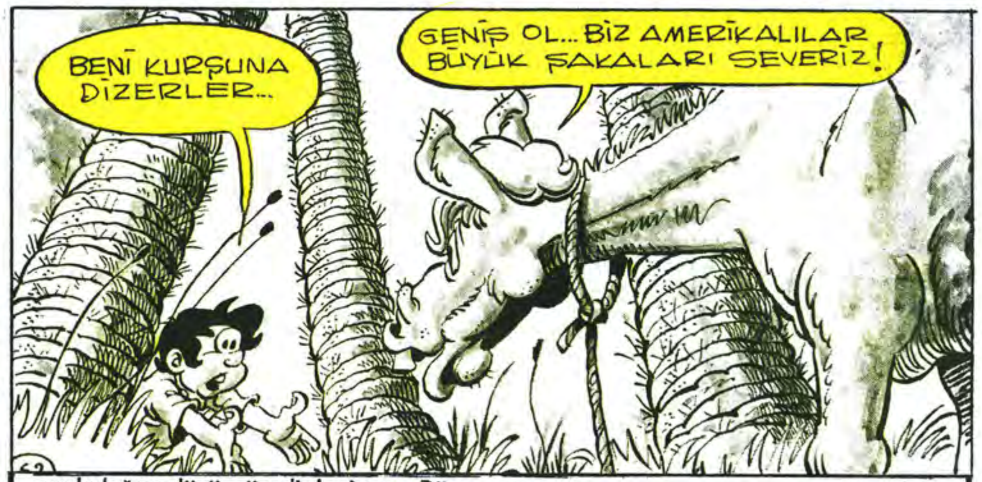

nu kulağını düşürmüş,dinleniyor. Dünyada bundan daha sakin, dinlenmenin keyfini şu anda bundan daha iyi çıkaran bir başka katır olamaz.

Yere atlayıp koştum,kıçına bir şaplak indirdim..

-Uyan arkadaş ! diye bağırdım,uyumanın sırası geçti.

-Uyumuyorum asteğmen ! ne o? Seni telâşlı görüyorum.Sinirlerini yatıştıracak bir hap yutuverseydin .Ayıp !

-Saat dördü geçiyor.

-Evet !

-Evetmiş...Saat dördü geçiyor ne demek bakalım?

-Öğleden sonra, ikindi demek... Ne olmuş?

-Genel karargâhı bir görsen ne olduğunu anlarsın.Yer yerinden oynadı...

-Aferin ! Belki,binde bir ihtimalle inanmazlar demiştim.Aferin !

-Aferinmiş ! Yahu sahiden Japon baskını olsaydı karışıklık ancak bu kadar olurdu.Herkes birbirine girdi. Kıyamet...

-Fena değil ! Aferin !

-Ya haber doğru çıkmazsa...

-Hangi haber? Japon baskını mı?

-Elbette Japon baskını...

-Yüzde yüz...Tahmin ederim ki...

-Anlayamadım,ne edersiniz?

-Yüzde yüz tahmin ederim.

-Tahmin ne demek?Yahu beni kurşuna dizerler.

-Neden? Baskını haber verdiğiniz için mi?

-Ne sandınız?

-Tahmin etmem.Biraz çekişirler.Size çıkışırlar.Alay ederler.

-Siz ne söylüyorsunuz kuzum? Bunun sonunda bal gibi kurşunlanmak var.

-Zannetmem.

-Nasıl zannetmiyebiliyorsunuz?Asıl bu yüzde yüz...

-Zannetmem.Biz Amerikalılar büyük şakaları severiz.Büyükşakalardan anlarız.

-Şaka ne demek yahu?Ben elden gi-

diyorum.Bu haberi nasıl aldığını mutlaka söyliyeceksin...

-Neye lâzım?

-Söylemeden olmaz.

-Neden diyorum?

-Olmaz da ondan...Baskın yapılsa da,yapılmasa da ben haberin kaynağını üstlerime bildirmek zorundayım.

-Kuşlar haber verdiler,der geçersin.

-Vay beyim vay ! Beni doğruca tımarhaneye kapatsınlar değil mi?

-Bağırma asteğmen ! Beni sağır mı sandın?

-Şaka ne demek? Ben mahvoldum ! Düşünmeliydim.Sana güvenmekle...

-Eşeklik mi ettin.Olabilir.

-Olabilirmiş.Vay başıma gelenler...

-Saate baktım:- İşte dört buçuk...

-Dört buçuk mu?Vakitler ne kadar çabuk geçiyor asteğmen !

Beraberce havalara baktık.Birmanya'nın ikindi sıcağı gökyüzünde ıslak bir tül gibi titriyordu. Ben bu havaları hiç bir zaman bu kadar sakin, sessiz görmemiştim.

-Ne o asteğmen ! Benzin sarardı.

-Korkuyorum.Vücudumun her milimetre karesi ayrı ayrı titriyor.Neredeyse dizlerim kesilecek...

-Japonlar gelecek diye mi,gelmeyecek diye mi korkuyorsun.

-Gelmeyecekler diye tabii. Budalalık etmeyin Fransis...

-Sen de lütfen kibar ol !

Delirmek işten değil...Şuradan bir sopa çekip,şu katır oğlu katırın kemiklerini kırsam haksız mıyım?Bir ağaç gövdesine dayanıp gözlerimi yumdum. Gene önüme mahbusanenin demirleri geldi.Beni hücreden alıyorlar.Papaz önde...Kurşuna dizilmeğe gidiyorum.Gözlerimi bağlıyorlar.

- Bağlamayın istemez! Ben dayanırım! Bu lafları yüksek sesle söylemişim.

- Neye dayanırsın asteğmen?

- Aman sus! Bu da nesi?..Bu uzaktan uzağa yaklaşan gürültü.

- Kulaklarına sesler geliyorsa işler

fena demektir.Sinirlerin bozulmuş senin asteğmen.

- Sussanıza...Hay Allah.

Uzaklarda bir ses var.Yaklaşan motör hırıltılarına benzeyen sesler...

Nihayet,doğuda yükselen sislerin arasından ilk Japon uçaklarını gördüm.

- Çok şükür Fransis ! İşte geliyorlar! diye bağırmışım.

-Heye şaştınız?Elbette gelecekler di ! Gelecekleri yüzde yüz.

- Ah aziz dostum! Allah razı olsun! Geliyorlar işte...Çok şükür geliyorlar . Aman susalım...

- Neden susuyormuşuz?

- Susun da dinleyelim.Bir başka gürültü daha var.

- Elbette olacak! Bizimkiler karşı çıkmayacaklar mıydı?

- Çıkacaklar elbette.Vay canına ! Japonların ikinci dalgası da göründü.İşte daha arkada üçüncü dalga.Tam dediğin gibi...Aferin Fransis!Aman bizim avcılar ! Hani bizim avcılar?Bizim avcılar artık karşı çıksınlar...Yaklaşıyorlar yahu..Bizim avcılar..Hey bizim avcılar..

Bar bar bağırıyordum.Fransis :

- Kendine gel asteğmen! dedi, yerde tepinmekle,feryat etmekle havadaki dövüşe katılamazsın.

Bir kısım Japonlar üstümüzden geçmişlerdi.Tam bu esnada daha yüksek bulutların arasından bizim avcıların bombardıman uçaklarına pike yaptıklarını gördük.

Ben coşmuştum.Zıplayıp sıçrıyordum.

Fransis,dikkatle gökyüzüne bakıyordu:

- Yaman vallaha ! diye keyifle konuştu,hayda tosunlar! Tepeleyin şunları bitirin.

İlk Japon vurulunca Fransis'in boynuna sarıldım.Gözlerim sevinçten yaşarmıştı.Dört ayaklı dostum:

- Ne sandın asteğmen,dedi, hapı

DEVAMI ARKADA

yuttu düşman. Düşman baskın edeyim derken, baskına uğradı. Tamam!.

Japon uçakları birer birer isabet alıyorlar, havada infilak ederek kâğıt parçaları gibi savruluyorlardı.

Bizim avcılar işe fena girişmişlerdi. Bu gidişle kaçanlar bile kurtulamayacaklardı. Artık hedefe bakmıyorlar, bombalarını ormana gelişi-güzel salıveriyorlardı Biraz sonra genel karargahın etrafına tabya edilmiş uçaksavar bataryalar da karıştı.

Baraja girebilen Japon uçakları duvara çarpmışlar gibi sarsıldılar. Parçalanıp yanarak düştüler.

Ben artık iyice coşmuştum. Kendimi tamamiyle kaybetmiş gibiydim. Çarlistonun daniskasını yapıyorum ki neredeyse bacaklarımın bütün kemikleri dağılacak.

Nihayet dövüş, başladığı gibi, apansız bitiverdi.

Hemen hemen bütün Japon uçakları düşürülmüştü. Kaçıp kurtulabilen birkaç tanesi ise muhakkak ki ağır yaralı..

Gökyüzü yeniden eski sakin, sessiz halini almıştı. Sanki içinde demincek bir müthiş ölüm-dirim kavgası yapılmamış.

Ben yere çökmüştüm, sevinçten ağlıyordum. Fransis:

- Seni hiç bu halde görmemiştim asteğmen, dedi. Amma haklısın. Böyle manzara her zaman görülmez. "Baskın basanın" derler ya. İşte biz bu lafı yalancı çıkardık.

- Bittim ben. Dizlerim tutmuyor. Ben sevinç şaşkını oldum.

- Ben de çok seviniyorum asteğmen!. İçim içime sığmıyor.

Çöktüğüm yerden zorla kalktım. Aziz dostumu kucaklayıp gözlerinden öptüm Esasında bu büyük zaferin bütün şerefi dört ayaklı dostuma aitti.

Fransis, dedim. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Minnettarım.

- Haydi haydi !. Genel karargaha git de asıl teşekkürü, minneti orada gör. Zafer şerefini sana bırakıyorum. Ananın ak sütü gibi helâl olsun.

- Sizi bir daha kucaklayabilir miyim Fransis?

- Demin kucakladın ya. Elverir. Bir gören olursa, "Bayram değil, seyran değil, bu asteğmen bu katırı neden öpüyor" der. Namusum lekelenir.

FRANSİS PSİKİYATRİ UZMANI

Herkes beni tebrik ediyordu. Takdirler altında neredeyse ezilecektim.

- Aferin asteğmen!. Karargahı kurtardın.

- Aferin asteğmen !. Nur ol!

- Aferin köpoğlusu. Şu halde ben lafımı geri alıyorum. Şimdiye kadar:" İkinci büro horul horul uyuyor" derdim. Halt edermişim. Bravo!.

- İşte böyle olacak!. Vazife vazifedir.

- Yahu ne feraset!. Nasıl da haber aldın kopuk?

Sırtımı yumrukluyorlar, ensemi tokatlıyorlardı. Var kuvvetleriyle ellerimi sıktıklarından parmaklarımı kullanamaz olmuştum.

O gece karargâhta herkes ölü gibi uyudu. Ertesi sabah büroya her zamanki gibi saat sekizde gittim. Masamın üzerinde bir not. Albay beni istiyor. Hem de "Gayet acele !"

Odasına girdim. Patayı çaktım. Yüzüme sevgiyle, gülerek bakıyor. On dört yaşında bir muço, bir Japon denizaltısını tek başına esir ederse amirali de işte böyle bakar.

Yer gösterdi. Sigara verdi. Sigarayı almadım. Gösterdiği iskemleye iliştim.

Öksürerek boğazını temizledi:

- Aferin tosun!. dedi, kahraman oldun çıktın.

Kekeledim :

- Mersi komutanım. Sağ olun komutanım !. Çok bahtiyarım komutanım!..

- Hiç şüphen olmasın oğlum, vatanımıza çok büyük bir iyilik ettin.

- Sağ olun komutanım.

- Akıl almaz bir feraset genç dostum Akıl almaz bir marifet.

- Evet komutanım.

- Şimdi beni dinle evlâdım!. Koltuğunu arkaya kaykılttı:"-Dinle oğlum! Söyle bakalım bu kadar önemli bir haberi nasıl alabildin?

- Dediğim gibi komutanım. Yani. Şey komutanım. Söyleyemem komutanım !.

HAFTAYA: ASTEĞMEN DELİRİYOR

ABDÜLCANBAZ'ın HARİKULADE MACERALARI

YAZIP ÇİZEN: TURHAN SELÇUK

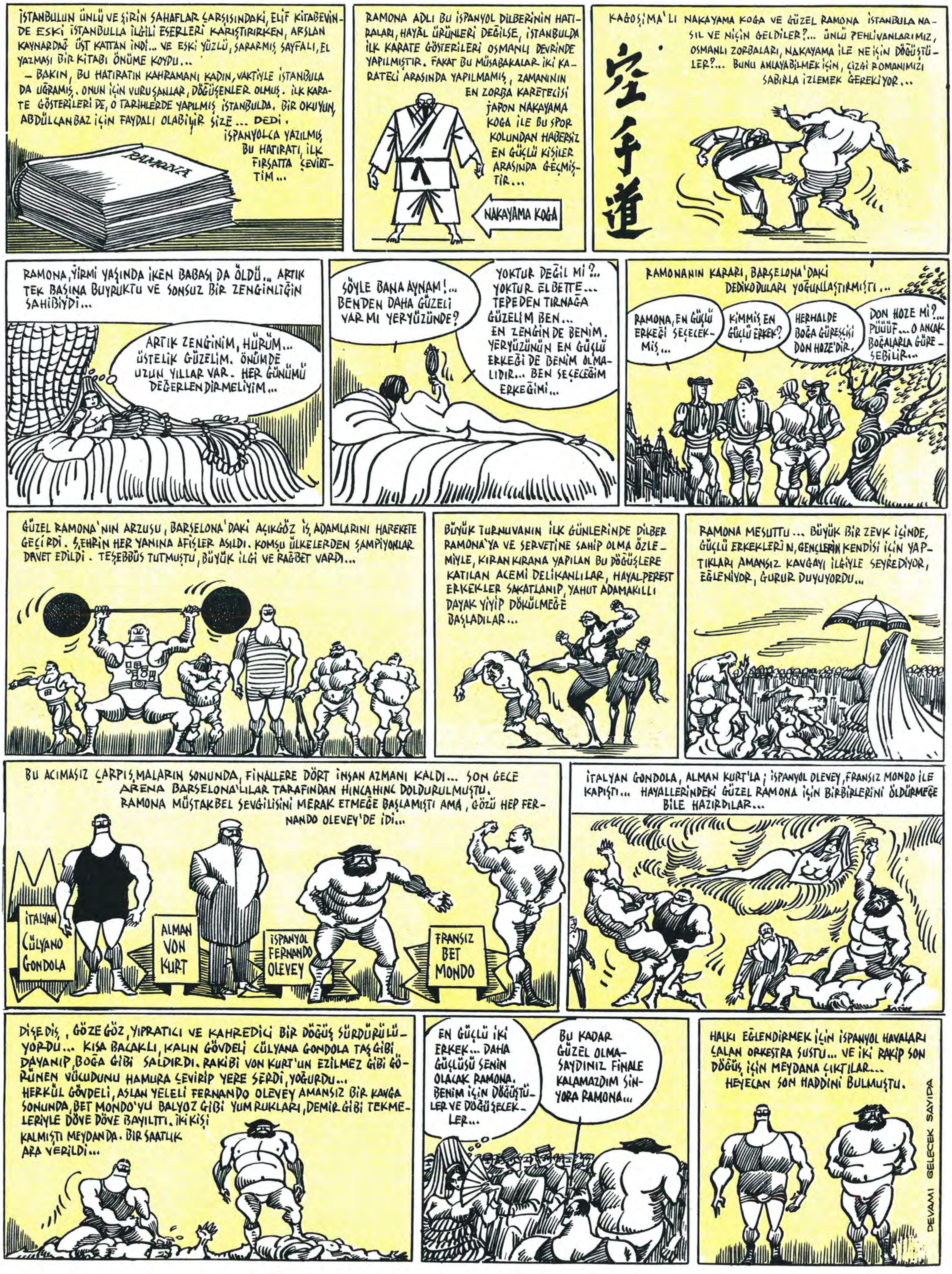

İSTANBULUN ÜNLÜ VE ŞİRİN SAHAFLAR ÇARŞISINDAKİ, ELİF KİTABEVİNDE ESKİ İSTANBULLA İLGİLİ ESERLERİ KARIŞTIRIRKEN, ARSLAN KAYNARDAĞ ÜST KATTAN İNDİ... VE ESKİ YÜZLÜ, SARARMIŞ SAYFALI, EL YAZMASI BİR KİTABI ÖNÜME KOYDU...
— BAKIN, BU HATIRATIN KAHRAMANI KADIN, VAKTİYLE İSTANBULA DA UĞRAMIŞ. ONUN İÇİN VURUŞANLAR, DÖĞÜŞENLER OLMUŞ. İLK KARATE GÖSTERİLERİ DE, O TARİHLERDE YAPILMIŞ İSTANBULDA. BİR OKUYUN, ABDÜLCANBAZ İÇİN FAYDALI OLABİLİR SİZE... DEDİ.
İSPANYOLCA YAZILMIŞ BU HATIRATI, İLK FIRSATTA ÇEVİRTTİM...
RAMONA
RAMONA ADLI BU İSPANYOL DİLBERİNİN HATIRALARI, HAYÂL ÜRÜNLERİ DEĞİLSE, İSTANBULDA İLK KARATE GÖSTERİLERİ OSMANLI DEVRİNDE YAPILMIŞTIR. FAKAT BU MÜSABAKALAR İKİ KARATECİ ARASINDA YAPILMAMIŞ, ZAMANININ EN ZORBA KARETECİSİ JAPON NAKAYAMA KOGA İLE BU SPOR KOLUNDAN HABERSİZ EN GÜÇLÜ KİŞİLER ARASINDA GEÇMİŞTİR...
NAKAYAMA KOGA
KAGOŞİMA'LI NAKAYAMA KOGA VE GÜZEL RAMONA İSTANBULA NASIL VE NİÇİN GELDİLER?... ÜNLÜ PEHLİVANLARIMIZ, OSMANLI ZORBALARI, NAKAYAMA İLE NE İÇİN DÖĞÜŞTÜLER?... BUNU ANLAYABİLMEK İÇİN, ÇİZGİ ROMANIMIZI SABIRLA İZLEMEK GEREKİYOR...
空手道
RAMONA, YİRMİ YAŞINDA İKEN BABASI DA ÖLDÜ... ARTIK TEK BAŞINA BUYRUKTU VE SONSUZ BİR ZENGİNLİĞİN SAHİBİYDİ...
ARTIK ZENGİNİM, HÜRÜM... ÜSTELİK GÜZELİM. ÖNÜMDE UZUN YILLAR VAR. HER GÜNÜMÜ DEĞERLENDİRMELİYİM...
SÖYLE BANA AYNAM!... BENDEN DAHA GÜZELİ VAR MI YERYÜZÜNDE?
YOKTUR DEĞİL Mİ?.. YOKTUR ELBETTE... TEPEDEN TIRNAĞA GÜZELİM BEN... EN ZENGİNDE BENİM. YERYÜZÜNÜN EN GÜÇLÜ ERKEĞİ DE BENİM OLMALIDIR... BEN SEÇECEĞİM ERKEĞİMİ...
RAMONANIN KARARI, BARSELONA'DAKİ DEDİKODULARI YOĞUNLAŞTIRMIŞTI...
RAMONA, EN GÜÇLÜ ERKEĞİ SEÇECEKMİŞ...
KİMMİŞ EN GÜÇLÜ ERKEK?
HERHALDE BOĞA GÜREŞÇİSİ DON HOZE'DİR.
DON HOZE Mİ?... PÜÜÜF... O ANCAK BOĞALARLA GÜREŞEBİLİR...
GÜZEL RAMONA'NIN ARZUSU, BARSELONA'DAKİ AÇIKGÖZ İŞ ADAMLARINI HAREKETE GEÇİRDİ. ŞEHRİN HER YANINA AFİŞLER ASILDI. KOMŞU ÜLKELERDEN ŞAMPİYONLAR DAVET EDİLDİ. TEŞEBBÜS TUTMUŞTU, BÜYÜK İLGİ VE RAĞBET VARDI...
BÜYÜK TURNUVANIN İLK GÜNLERİNDE DİLBER RAMONA'YA VE SERVETİNE SAHİP OLMA ÖZLEMİYLE, KIRAN KIRANA YAPILAN BU DÖĞÜŞLERE KATILAN ACEMİ DELİKANLILAR, HAYALPEREST ERKEKLER SAKATLANIP, YAHUT ADAMAKILLI DAYAK YİYİP DÖKÜLMEĞE BAŞLADILAR...
RAMONA MESUTTU... BÜYÜK BİR ZEVK İÇİNDE, GÜÇLÜ ERKEKLERİN, GENÇLERİN KENDİSİ İÇİN YAPTIKLARI AMANSIZ KAVGAYI İLGİYLE SEYREDİYOR, EĞLENİYOR, GURUR DUYUYORDU...
BU ACIMASIZ ÇARPIŞMALARIN SONUNDA, FİNALLERE DÖRT İNSAN AZMANI KALDI... SON GECE ARENA BARSELONA'LILAR TARAFINDAN HINCAHINÇ DOLDURULMUŞTU. RAMONA MÜSTAKBEL SEVGİLİSİNİ MERAK ETMEĞE BAŞLAMIŞTI AMA, GÖZÜ HEP FERNANDO OLEVEY'DE İDİ...
İTALYAN CÜLYANO GONDOLA
ALMAN VON KURT
İSPANYOL FERNANDO OLEVEY
FRANSIZ BET MONDO
İTALYAN GONDOLA, ALMAN KURT'LA; İSPANYOL OLEVEY, FRANSIZ MONDO İLE KAPIŞTI... HAYALLERİNDEKİ GÜZEL RAMONA İÇİN BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRMEĞE BİLE HAZIRDILAR...
DİŞE DİŞ, GÖZE GÖZ, YIPRATICI VE KAHREDİCİ BİR DÖĞÜŞ SÜRDÜRÜLÜYORDU... KISA BACAKLI, KALIN GÖVDELİ CÜLYANA GONDOLA TAŞ GİBİ DAYANIP, BOĞA GİBİ SALDIRDI. RAKİBİ VON KURT'UN EZİLMEZ GİBİ GÖRÜNEN VÜCUDUNU HAMURA ÇEVİRİP YERE SERDİ, YOĞURDU...
HERKÜL GÖVDELİ, ASLAN YELELİ FERNANDO OLEVEY AMANSIZ BİR KAVGA SONUNDA, BET MONDO'YU BALYOZ GİBİ YUMRUKLARI, DEMİR GİBİ TEKMELERİYLE DÖVE DÖVE BAYILTTI. İKİ KİŞİ KALMIŞTI MEYDANDA. BİR SAATLİK ARA VERİLDİ...
EN GÜÇLÜ İKİ ERKEK... DAHA GÜÇLÜSÜ SENİN OLACAK RAMONA. BENİM İÇİN DÖĞÜŞTÜLER VE DÖĞÜŞECEKLER...
BU KADAR GÜZEL OLMASAYDINIZ FİNALE KALAMAZDIM SİNYORA RAMONA...
HALKI EĞLENDİRMEK İÇİN İSPANYOL HAVALARI ÇALAN ORKESTRA SUSTU... VE İKİ RAKİP SON DÖĞÜŞ İÇİN MEYDANA ÇIKTILAR... HEYECAN SON HADDİNİ BULMUŞTU.
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Hafta arası bir gün,Bakırköy Akıl Hastanesi'ne bir genç adam geldi.Hastane kapısında beyaz gömlekli işçilerden birine,

- Yusuf Efendi'yi görmek istiyorum, dedi.
- Hangi Yusuf Efendi?
- Mıcırlı Yusuf Efendi.Aşağı Mıcır'dan Yusuf Efendi.
- Hangi Serviste çalışıyor?
- Çalışmıyor.Hasta.Aşağı Mıcır köyünden Yusuf Efendi..İki ay öncesi köyden alıp buraya getirmişler.Yaşlı bir adam.
- Ziyaret günü geleceksin.Canının istediği zaman hastayla görüşülmez. Ziyaret günü gel !.
- Baştabibi görsem.
- Baştabibin işi var.
- Nöbetçi doktoru?
- Deyha,karşıda.

Hastane bahçesinde,çamın altında oturan iki beyaz gömlekli doktoru gösteriyordu.

- Ben,köy öğretmeniyim.Burda bizim köyden bir hasta varmış.Burda olduğunu daha dün öğrendim.Adı,Yusuf Efendi. İznim bittiğinden,bu akşam işime dönmek zorundayım.Kendisini göremez miyim?

Genç asistanlardan biri,

- Buyurun,oturun...dedi.

Tombul asistan.

- Akrabanız mı? diye sordu.
- Hayır. Ben o köyden değilim.Orda öğretmendim.İki yıldır başka bir yerde öğretmenim.Bu Yusuf Efendi'yi çok severim de.

Sarışın asistan,

- Tanıdım,dedi,kırmızı yüzlü bir adam değil mi? Elli yaşlarında.
- Evet. Altmış yedi yaşında ama, genç görünür.
- Benim servisimde.Şimdi yemek zamanı.Biraz bekleyin.Buraya çağırtırız, görüşürsünüz.Çok sakin bir hasta.
- Nedir hastalığı?
- Fikr-i sabiti var.Konuşmuyor.
- Hiç mi?
- Konuşuyor ama,durmadan hep aynı sözleri tekrarlıyor.Bütün dediği: İyi Olur İnşallah !.."

Öğretmen derin derin göğüs geçirdi.Gözleri dolu dolu oldu:

- Şimdi anladım,dedi,yazık olmuş Yusuf Efendi'ye..İyi adamdı, yazık olmuş..

Tombul asistan:

- Bir derdi mi vardı? diye sordu.
- Derdi vardı,büyük derdi.Bütün Mıcır'ın derdi,hepimizin derdi.

Sarışın asistan.

- Anlatsanız,belki tedavisi için faydalı olur.dedi.

Öğretmen bir daha içini çekti:

- Anlatayım,dedi.Ben,Aşağı Mıcır köyüne öğretmen geldim.Seksen evlik bir köy. Okul dedikleri yer de toprak tabanlı bir oda..Hem bu odada yatıp kalkacağım, hem çocukları okutacağım.Benden önce okulun öğretmeni yokmuş.Ne yapıp,ne edeceğim diye düşünüp dururken,benden on-on beş gün sonra bu Yusuf Efendi geldi.On dört yaşında köyden çıkmış.İstanbul'da çalışmış,sonra asker olmuş.Askerlikten sonra gemici olmuş.Yabancı gemilerde çalışmaya başlamış.Bütün dünyayı gezmiş dolaşmış. Fransa'da İngiltere'de,İsveç'te uzun yıllar yaşamış.Kırk yaşından sonra Amerika'ya gidip orada yerleşmiş.Epeyce de para yapmış.Epeyce dersem,azımsanacak gibi değil. Bütün Aşağı Mıcır köyünü,toprağı, evleri hayvanlariyle satın alabilir.Gözünde memleket tüter durumuş.Memlekete bir döneyim de evleneyim,çoluğum çocuğum olsun, dermiş..Böyle diye diye yaşlanmış zavallı.Sıla özlemine dayanamamış,hiç olmazsa memleketimde öleyim diye kalkmış,köyüne gelmiş.Mıcır'dan çıkalı elli yıl olduğu için,onu ilkin köyde kimse tanımadı.Bir de onun kim olduğunu öğrenince,köylüler bu gelişi hiç beğenmediler.En çok kızanlar da akrabaları oldu.Babadan kalma malını mülkünü almaya geldi sanmışlar.Yusuf Efendi de para çok.Dünyayı da gezip görmüş.Adam, para döküp,Aşağı Mıcır'ı,Avrupa'da,Amerika'da gördüğü köylere benzetecek,Niyeti bu.. Ona buna paralar,hediyeler verince, köylünün yüzü güldü.Yusuf Efendi çok hoşuma gitti.Canlı,bilgili bir adam.Hiç Mıcırlılara benzemiyor.Ama siz,Mıcırlıları bilmezsiniz ki.

Sarışın asistan,

- Enteresan, dedi.

Öğretmen devam etti:

- Yusuf Efendi gelmese ,çıldıracaktım . Allahtan,o geldi de yüreğime bir umut düştü.Uyanık adam.Cin gibi ihtiyar."Hani okulun çocukları?" diye sordu."Yok" dedim. "Daha ben de yeni geldim buraya.Söyledimse de,hiç aldırış eden yok.Kimse çocuğunu göndermiyor" Yusuf Efendi,"Bak öğretmen" dedi."Seninle el ele verip çalışacağız.Bu köyü canlandıracağız.", " Aman ben dünden gönüllüyüm","Hadi,yürü kahveye gidip anlatalım" Yusuf Efendi'yle kahveye gittik.Köy erkeklerinin çoğu orda.Yusuf Efendi,

-Merhaba ağalar,...dedi.

Mırıl mırıl sesler çıktı:

- Merhaba,merhaba..
- Merhaba..

Bir ikisi,elini göğsüne bastırıp selam verdi.Saat tutsan,bir elini göğsüne götürüp indirmesi iki dakika sürer.Yusuf Efendi Murat Ağa'nın yanına oturdu.Hepsine birden okulun ne demek olduğunu anlattı. Çocukları okutalım,dedi.Anlattı,anlattı, anlattı.Kimsede bir ses,bir kıpırdanış yok. Yusuf Efendi,yine anlattı.Murat Ağa' ya baktım,gözleri kaymış gitmiş,Mıcır'ın en ileri geleni o.

Yusuf efendi.

- Ne diyorsunuz ağalar?..dedi.

Ses yok.

- Murat Ağa,sen ne diyorsun?

Murat Ağa baktı,baktı.

- Ne diyek Yusuf Efendi,iyi olur inşallah..dedi.

Yusuf Efendi,sözü baştan aldı. Okulu büyültmek gerekiyordu.Bir öğretmen odası yapılacaktı.İki sınıf ilâve edilecekti. Damı aktarılacaktı.Bunların parasını da Yusuf Efendi cebinden verecekti.Yalnız Mıcırlılar işçilikte yardım edecekti.

- Ne diyorsunuz ağalar?diye sordu.

Ses yok..Bu sefer kahveci Hıdır'a dön-dü:

Ne dersin Hıdır Ağa?

Hıdır Ağa peykeye yayılmış,gözleri süzülmüş:

- Ne diyek..İyi olur inşallah...

Yusuf Efendi'yle kahveden çıktık.

- Hadi,muhtara gidelim, dedi.

Muhtarın dükkânı vardı.Dükkâna gittik. Yusuf Efendi,kahvede anlattıklarını bir de muhtara anlattı.Muhtar dinlerken dinlerken gözleri kaydı,süzüldü,daldı gitti.

Yusuf Efendi,sözünü bitirince,

- İşler böyle Muhtar,dedi,bu işi el ele verip,hep birlik yapacağız.

Muhtar hiç kalıbını bozmadan, öylecene bakıyor,Yusuf Efendi,

- Ne düşünüyorsun muhtar? dedi.

Muhtar,

- İyi olur inşallah...dedi.

Oradan ayrıldık.

- Ne yapacağız Yusuf Efendi? dedim.
- Uğraşacağız..dedi,olmazsa gündelikçi çalıştırıp okulu yaptıracağız.

Yusuf Efendi kireci,kumu,çakılı, çimentoyu,keresteyi,her bir aracı,gereci yığdı.Sarı Musa,yapıdan anlarmış.Yanına da altı delikanlı aldı.Hepsi de Yusuf Efendi'den gündelik alıyor.Bunlar başladılar işe.. Ama,iş yürümez bir türlü.

- Hadi,Sarı Musa.
- Olur Yusuf Efendi, olur..İyi olur inşallah..

Yusuf Efendi ertesi akşam geliyor. Anlatıyor anlatıyor Sarı Musa'ya..Sarı Musa oralı değil.Yusuf Efendi'nin sözü bitince:

- Sen gam etme Yusuf Efendi,iyi olur İnşallah. diyor.

Bir ay geçti,duvarlar diz boyu yükselmedi.Bunun üzerine Yusuf Efendi,kasabadan adam getirtip okulu yaptırdı.Şimdi de çocuk yok.İmama gittik.İmam,yirmi yıl önce Mıcır'a gelmiş,burada yerleşip kalmış. Yusuf Efendi.

- Aman, dedi,senin sözünü dinlerler imam efendi.

Boyuna anlatıyor.İmamın gözleri Yusuf Efendi'de..Derken derken,imamın gözleri bulandı,kaydı.Sanırsın başka bir dünyaya göçtü.Yusuf Efendi sustu.

İmamda ses yok.

- Aman imam efendi.Hep birlikte.

İmam sakalını sıvazladı.

- İyi olur inşallah...dedi.

Biz,uğraşa didine okula on altı çocuk alabildik.Bir gece hep kahvede oturuyoruz. Birden içeriye Sarı Musa girdi.Ama, her zamanki Sarı Musa değil.Bir canlanmış,bir telaşlı...Çırpınıp duruyor.İneği sancılanmış.

- Hayvancık ölecek ağalar..diyor.

Bir Murat Ağa'ya gidip anlatıyor, bir kahveci Hıdır'a..Sarı Musa bağırıyor:

- Murat Ağa,Murat Ağa...Bişey de canım.Bişey de de,yapalım;hayvan gidiyor be.

Murat Ağa'nın dudakları kıpırdıyor :

- İyi olur inşallah.

Kahveci Hıdır'a koşuyor:

- Aman Hıdır emmi,bildiğin bir ilâç var mı?

Kahveci Hıdır:

- Telaşlanma,diyor,neyse o olur.
- Hayvan ölecek be!...
- İyi olur inşallah.

Sarı Musa,hepsine söğüp sayıp çıktı dışarı kahveden.

Bigün kuyu başında oturuyoruz. Sarı Musa ile Hıdır da yanımızda.Bir de baktık imam,cübbesinin etekleri uça savrula koşup geliyor:

- Aman ağalar, yandım !

Sesi titriyor,neredeyse ağlayacak. Kıpırdanan yok. İmam,

- Koş Musa,ocağına düştüm Sarı Musa. Koş ! Harmanı yaktılar.harmanımı yaktılar! diye çırpınıyor.

Sarı Musa,esner gibi:

- Dur canım,diyor,dur hele. bir.Ne olmuş? Telaşlanma..İyi olur inşallah..

İmam bağırıyor:

- Ulan,ocağı batası,gayri iylsi kötüsü mü kaldı.Harmanı yaktılar diyorum.Koşsanıza.

Hıdır,uyku sersemi bir sesle:

- Ortalığı gürültüye verme,diyor;iyi olur,iyi olur inşallah.

İmam,muhtarın dükkânına doğru koştu.

Her gece Yusuf Efendi'yle oturup dertleşiyoruz.O bana::

- Ne yapacağız?diye soruyor.Ben ona:
- Ne yapacağız? diye soruyorum.

Kış geldi.Mıcır,temelli uyuştu kaldı . Bir gece yarısı acı feryatla uyandım. Ses kahveden geliyor.Giyinip gittim. Kahveci Hıdır ağlayıp dövünüyor.Karısını muhtarla bastırmış.Anlatıyor,bağırıyor,ağlıyor.

İmam esniyor:

- İyi olur inşallah
- Yahu imam.
- İyi olur,iyi olur.Hıdır Ağa,..İyi olur inşallah...
- Ulan imam,inşallahı maşallahı mı kaldı?Muhtarı bastırdım diyorum.Kendi samanlığımda be.

Murat ağa:

- Sabırlı ol,diyor:Allahından bulur. İyi olur inşallah.

Hıdır köpürmüş,hepsine ağız dolusu sövüyor.

Ertesi gün,olanları Yusuf Efendi'ye anlattım.

- Kendi başına bir iş gelen canlanıyor, dedi.

Ama,ertesi gün unutuluyor.Mıcırlılar , günde beş kere ağızlarını açıyorlarsa, beşinde de "İyi olur inşallah" diyorlar. Yusuf Efendi olmasa,çıldıracağım.O da bana "Sen olmasan öğretmen,çıldıracağım." diyor.

Bahar geldi,Karlar kalktı.Bir gün muhtarın dükkânında,imam,Sarı Musa oturuyoruz.O koca Murat Ağa:

- Muhtaaaar ! Muhtaaar ! diye bağırarak geldi.

Murat Ağa,derdinden çekirge gibi sıçrıyor.Sakallarından yaşlar süzülüyor:

- Muhtar,aman muhtar.Aslan gibi yiğit oğlum gitti..Koş muhtar !

Murat Ağa'nın oğlunu pusuya düşürüp vurmuşlar.Murat Ağa hem ağlıyor,hem anlatıyor:

- Bişey de,Muhtar,bişey de.
- Ne diyek ağam..İyi olur inşallah.Başka ne diyek?..
- Ulan gavat muhtar,ulan ırz düşmanı muhtar.
- İyi olur inşallah,Murat Ağa.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır..
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

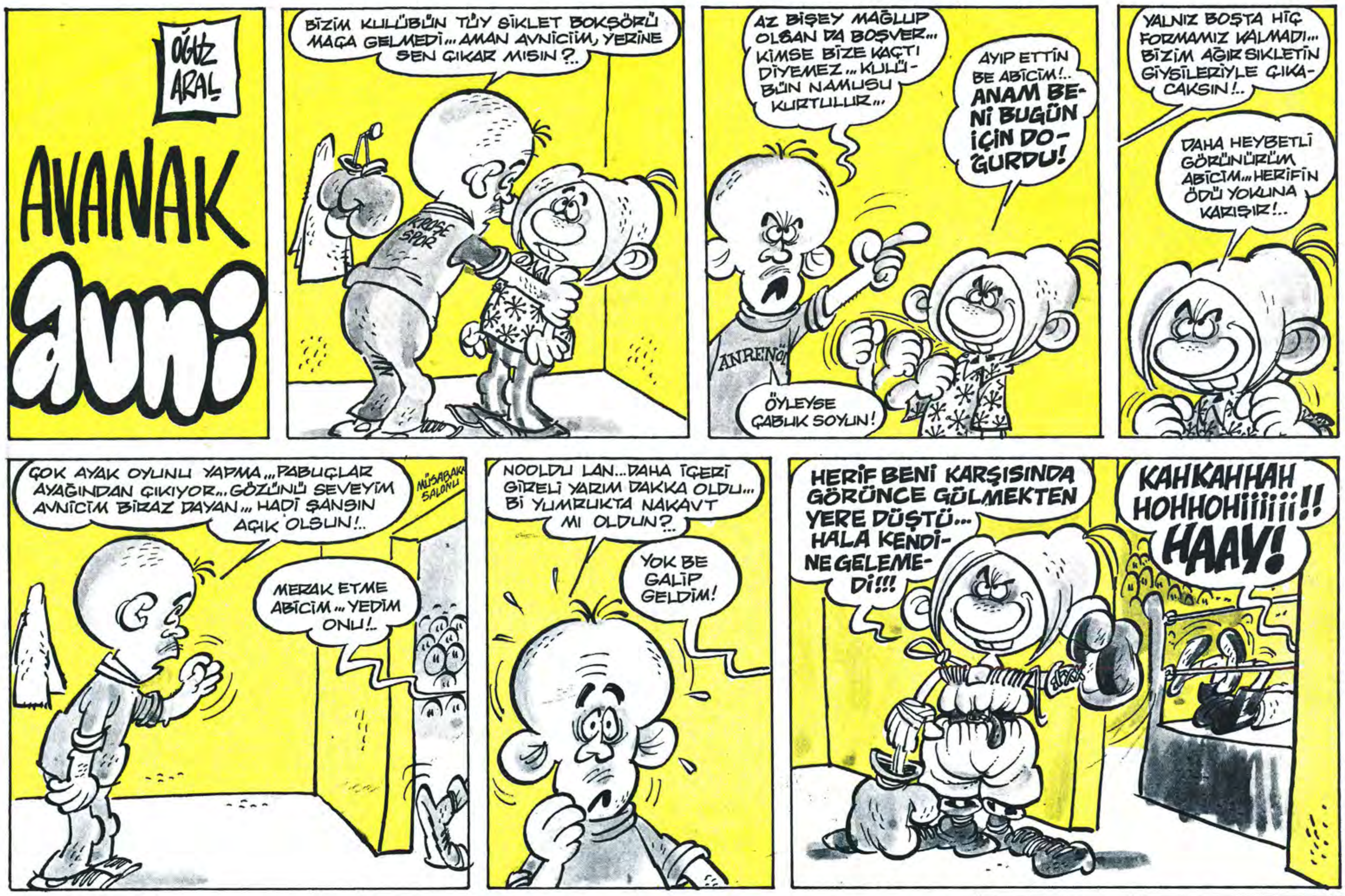

İYİ OLUR İNŞALLAH

- Daha bunun iyisi mi olur, alçak muhtar. Koca yiğit oğlum kanlar içinde yatıyor. Öldü be. Sarı Musa, oğlum yandı.

- İyi olur Murat Ağa, iyi olur inşallah.

Neredeyse çıldıracağım. Yusuf Efendi, o gece bana geldi:

- Bunun sonu ne olacak? dedi.

Ben, şaşırıp da,

- İyi olur inşallah Yusuf Efendi, demiyeyim mi?

Yusuf Efendi, hırsından bayılıyordu:

- Sen de mi öğretmen, sen de mi...

- Vallahi değil, tövbe değil: ağzımdan kaçtı, Yusuf Efendi.

Aradan bir zaman daha geçti. Bir sabah kahvedeyiz. Küt diye kapı açıldı. Muhtar alı al, moru mor içeri girdi:

- Aman ağalar, aman...

Hiç kimse de:

- Ne oldu muhtar ? diye sormuyor.

Muhtar, saçını başını yoluyor:

- Kalkın ağalar, kalkın! Benim kızı kaçırdılar!

Muhtar, bir Murat Ağa'nın önüne gidip dert yanıyor, bir Hıdır'a gidip anlatıyor. İmam da başını kaşıyor.

- Yahu İmam, kızı kaçırdılar benim kızı.

Sarı Musa'nın sesi duyuluyor:

- Olur, olur... İyi olur inşallah Muhtar emmi..

- Murat Ağa kardeş, sana diyorum.

- İyi olur inşallah.

Bir hafta geçti geçmedi, İmamın gelini dağa kaldırdılar. Daha sonra Hıdır'ın ikinci karısını kaçırdılar. Sarı Musa,

- Karım ölüyor, yetişin! diye bağırdı.

Sarı Musa'nın kardeşini vurdular.

En küçük bir kıpırtı yok. Çokça dürtüklenirlerse, kendilerini avutuyorlar:

- İyi olur inşallah, iyi olur inşallah.

Bir akşam üzeri mezarlığın önünden geçerken başıma bir taş geldi. Kafam yarıldı. Kanlar içinde Yusuf Efendi'ye gittim.

- Ben artık bu köyde duramam! diye bas-

ladım. Bütün içimi döktüm. Anlattım da anlattım. Baktım, Yusuf Efendi'nin gözleri dalmış, gitmiş.

- Aman Yusuf Efendi, bişey söyle canım.

- Ne söyleyeyim oğlum, iyi olur inşallah.. demez mi?

Okul tatil oldu. Ben daha bu köyde kalmam, dedim. Yusuf Efendi üzüldü, ağlayacak gibi oldu.

- Gitme, sen de gidersen, ben burada çıldırırım.. dedi.

Köyden ayrılacağım sabah, Yusuf Efendi, saçını başını yolarak kahveye geldi. Zavallının evine hırsız girmiş.

- Kim yapar bu işi?.. diye soruyor.

Kimsede ses yok.

- Kim yapar? Bişey söyleyin!

Murat Ağa:

- Ne söylesek boş, iyi olur inşallah. dedi

Yusuf Efendi, başını duvarlara vuruyor.

- Paralar gitti.. Bunun da mı iyisi olur?

Ben, Mıcır'dan ayrıldım. Başka bir köye tayinimi yaptırdım. İki aydır İstanbul'dayım Dün bir de duydum, bizim Yusuf Efendi çıldırmış..

Tombul asistan,

- Vah, vah.. dedi, çağırtalım da görüşün.

Biraz sonra, kırmızı yüzlü, dinç bir ihtiyarı getirdiler. Öğretmen, sesi titreyerek,

- Merhaba Yusuf Efendi, dedi.

Yusuf Efendi,

- İyi olur, iyi olur inşallah.. dedi.

- Beni tanımadın mı, Yusuf Efendi?

- İyi olur inşallah.

Öğretmenin gözleri doldu:

- Nasılsın Yusuf Efendi?

- İyi olur inşallah..

Yusuf Efendi'yi götürdüler. Giderken "İyi olur inşallah" diye söyleniyordu. Öğretmen genç asistanlara teşekkür etti.

- İyi olur mu acaba? diye sordu.

Sarışın asistan,

- İnşallah iyi olur.. dedi.

Öğretmen de

- İyi olur inşallah... dedi.

BİTTİ

İÇİNİZİ KARARTAN OLAYLARDAN BIKMADINIZ MI?

28 ocaktan itibaren

GÜN ŞENLİKLİ GAZETE

HABERLERLE DOLU... AMA ASIK SURATLI DEĞİL... MİZAHIN TÜKENMEZ NEŞESİNDEN BAKACAK OLUP BİTENLERE... NÜKTEYLE, KARİKATÜRLE.

DÜNYADA GIRGIR

-Yahu Jaklin, benim üç ayağım mı var?

Telefonun azizliği...

-İşte böyle azizim, hanıma abajur altı için boş şişe ye - tiştirelim diye durmadan kafayı çekiyoruz...

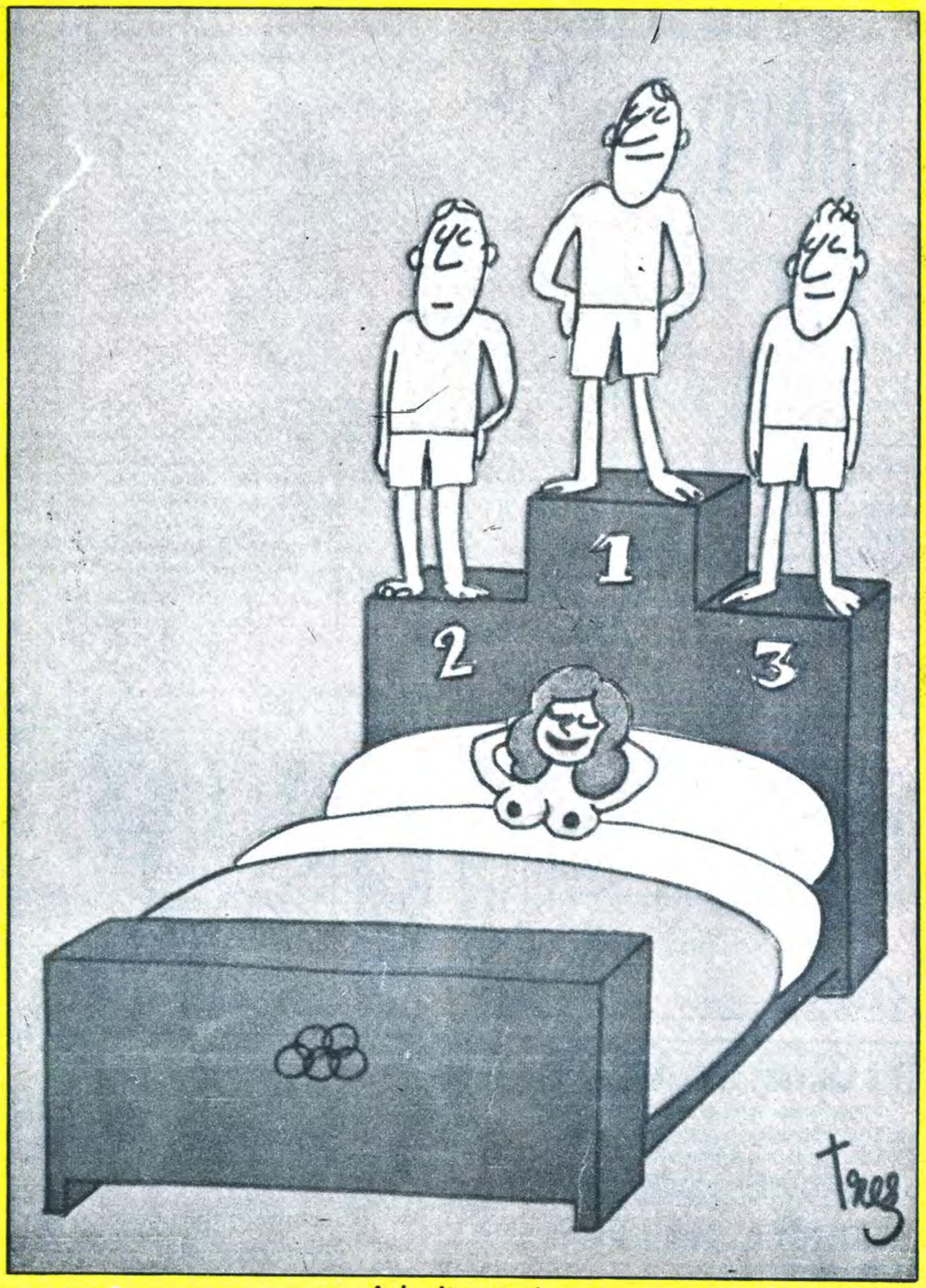

Aşk olimpiyatları..

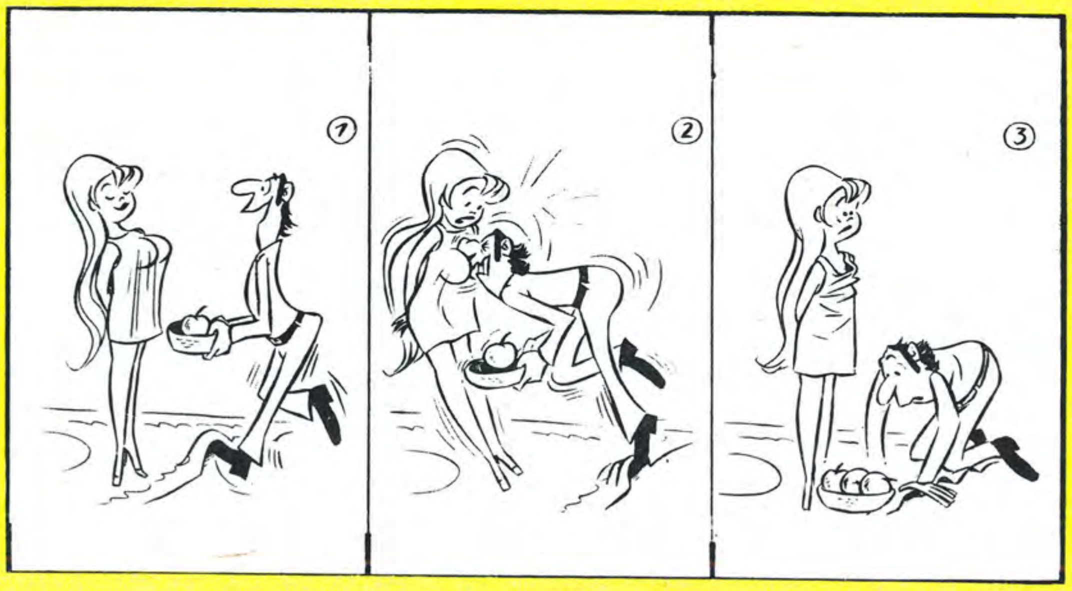

Tatlı göğüsler..